

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 ft. — kr.
Félévre 5 — „
Negyedévre 2 — „
Egy hónapra 1 — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felolvasó szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**



Hirdetési díj:

Négy hasábos polt sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többször
hirdetésnek alkú szerint jutányos áron vétetnek föl. Bélyeg-d, min
den külön beiktatásért 30 kr.

A mi legigazibb erősségünk.*)

Könnyű a hatalmas, nagy államoknak, amelyek a maguk tösgyökeres nemzeti hadseregükre támaszkodhatnak s az ország békéjét és érdekeit úgy befelé, mint kifelé, egyaránt a saját vérökből való erővel biztosíthatják. Mi magyarok, valljuk meg őszintén, nem vagyunk ebben a kellemes helyzetben. Nekünk önálló, csupán a magunk rendelkezésétől függő magyar hadseregünk nincsen; az a nemzeti erőnk pedig, ami honvédségünkben rejlik, a mai formájában inkább kiegészítő szereplésre van hivatva, semmint szabadon elhatározandó, független működésre.

Mindazonáltal nemcsak a hiúság, hanem a higgadt okoskodás is azt mondja velünk, hogy a magyar honvédség olyan alapja az igazi nemzeti erőnek amelyre éppoly büszke örömmel nézhetünk ma, amily kegyelettel ápoljuk a mi nemzeti mithosunk nagy korszakában elsőként szerepelt honvédek emlékezetét.

Hanem gyöngéd szeretetünk s fennhangoztatott reménykedéseink, — amelyekkel honvédségünk dedelgetett intézménye iránt viseltetünk, az igaz barát és jóakaró kötelességet rója ránk egyszersmind; azt a kötelességet, hogy őszinték és szókimondók legyünk s félre nem érthető módon utaljunk azokra az óhajításainkra, amelyek teljesülésétől várjuk a magyar királyi honvédségbe vetett minden bizodalunk okadatolását.

Első ezek között a honvédségi szellem olynemű megizmosodása, hogy ebben a fogalomban teljes mértékben benne legyen a szigorúan értelmezett katonai szellem.

Honvédségünket olybá akarjuk tekinteni, mint amely minden tekintetben komoly tényező lesz komoly események idejében, eszerint hát nem engedhetjük meg, hogy a világ bármely hadserege, akár mindjárt a közös hadsereg is, abból az okból nézhesse le a magyar királyi honvédséget, hogy katonai szempontokból nem tartja egyenlő rangúnak és képzettségének önmagával.

A magyar királyi honvédségnek tehát igazi katonaságnak kell lennie, — olyannak, amelyben tökéletes a kötelességteljesítés, kérelhellen az ellenőrző szigor, feltétlenül megbízható a fegyelmi rend, kifogástalan a szakképzettség. És

*) A Magyar Hírlap-ból vesszük át ezt a tartalmas cikket, mely bizonyára benső hurokat pendit meg mindannyiunk szívében.

Szerk.

mindezek mellett követnie kell egy nagy és nevezetes dologban a közös hadsereg példaadását: ápolnia kell kebelében a bajtársiasságot, — ami nélkül lehet ugyan külön-külön sok jó katonája egy nemzetnek, de győzedelmet erős ellen-ségen, az így széttagolt s egy cél felé lövő ambíciókban nem közös harczó tömeg még sem arathat.

Isten ments attól, hogy a magyar királyi honvédség a hazafias szellemet úgy fogja fel, hogy azt összeütkezésbe hozhatja valamiben a katonai fegyelm-zettséggel. Tudjuk sokszor tapasztaljuk, hogy a magyar honvédség kebelében a hazafiság tiszta lángja lobog. De minél nagyobb a bizodalunk e szent lüz iránt, annál sürgetőbben számítunk arra, hogy minden magyar honvéd egész képességével járul hozzá a mi nemzeti erőnk katonai irányu öregbitéséhez. — Amit a közös hadseregtől már ez intézmény természeténél fogva is, mindenkor csak részben remélhetünk, hogy tudniillik magyar érzület és magyar aspiráció jelentkezzék benne: azt a honvédség egészében pregnánsan kifejezve akarjuk tapasztalni, de nem azon az áron, hogy katonai értéke és megbízhatósága kevesbedjék.

Vajha nemes versenyre kelne ennek a katonai értéknek a megnövelésében a mi honvédségünk a közös hadsereggel; bárcsak elmondhatnánk, hogy sem a szakszerű dolgok tudásában, sem az ösmerekek alkalmazásában, sem pedig a katonai sikerekhez oly nélkülözhetetlen bajtársiasságban nem adhat már leccskét a magyar honvédségnek a közös hadsereg!

S aztán még egy szemmel tartandó dologra figyelmeztetjük honvéd véreinket. Aránylag bizony kis nemzet vagyunk s fejletlen erőinkkel, a közös hadsereg nélkül nagy tettek nem vállalkozhatunk. Ezzel a közös hadsereggel tehát ne csupán a rideg hivatalos uton érintkezzenek a mi nemzeti erősségünk, hanem keresse meg vele az összeköttetést társadalmi uton is legalább annyira, amennyire ez a sikeres együttműködést megkönnyítheti. Még csak nem is kell emiatt megalázkodnia. Hisz az utóbbi időkben, éppen a legtöbb hadur kezdeményezésére és jóváhagyásával, a közös hadsereg irányadói, vezéregyéniségei mutattak sok előzékenységet nemzetünk iránt, mint magyar állam iránt. Lehetetlen, hogy az, ami királyunknak oly hő óhajítása, hogy tudniillik a katonai testületek s a nemzet polgári osztálya megértsék egymást: közös jó akarrattal fentartás nélkül biztosítható ne

legyen. Amde minél barátabb és bajtársiasabb a közös hadsereg és a magyar királyi honvédség egymáshoz való viszonya, annál bizalmatkeltebb ez a viszony a nemzet szemében is. És annál bizonyosabb, hogy mindazok, akik ily módon s e cél elérésére uralkodónk nyomán haladnak: nemcsak a kapcsolat szilárdítják meg a közös hadsereg és a magyar honvédség között, hanem eloszlatni segítik a félreértéseket, a melyekre nemzetünk a katonasággal szemben néha joggal hivatkozhat.

Csupa ellenség környezetbenünket ödelvint, s a hatalmas hármasszövetségbe vetett bizakodásunk mellett is állandóan az a sejtelmük van, hogy a nagy európai béke éppenséggel nincsen biztosítva. Lehet egy szerencsétlen politika izgalmait éljük s e politika által provokált nemzetiségi, sőt felekezeti küzdelmeink bizony nem arra valók, hogy megnöveljék nemzeti erőnket. Ki nem találja ki, hogy ezeket a kedvezőtlen konstellációkat ellenségeink amúgy is minden irányban kárunkra igyekeznek kihasználni? S ha haderőnk részei között nem lenne meg a kellő összetartás: vajjon nem próbálnák-e meg mindazok, akik romlásunkra törnek szelvényben hirdetni hogy gyöngülésünk biztos jele a közös hadsereg s a magyar honvédség egymástól való eltávolodása.

Hadi erőinknek tehát az egyetértésben, egymás megbecsülésében, a bajtársiasság őszinteségében inkább kevesni, semmint kerülni kell a bizonyosságul szolgáló alkalmakat. Hadd legyen minél tökéletesebben meg czáfolva még a gyanuja is annak, hogy a mi nemzeti erőnket is ugyanaz a megosztottság és ernyesztő züllés sújtja, ami politikai életünkben mindenütt nyitvánul.

A jó irány most megvan, s mi bizalommal hangoztatjuk, hogy legjobb, legigazibb szövetségünknek azt a nemzeti erőnket tartjuk, amely az egyetértő katonai szellemben gyarapodhatik meg.

Az új nunczius. Talliani, az ujonnan kinevezett pápai nunczius Bécsbe érkezett.

Kibontakozás. Apponyi Albert gróf, a nemzeti párt vezére, az este Budapestre érkezett és így néhány nappal megelőzte Bányai Dezső bárót, a ki pénteken vagy szombaton jön vissza osztrandai fürdőzéséből. Politikai körökben kétségtelennek tartják, hogy a jövő hét elején a kiegyezés kérdésében döntő lépésnek kell bekövetknie, amely azonban csak úgy képzelhető, hogy a 67-es álláspártok között valamelyes megegyezés jön

létre. — Erre vezethető vissza az a körülmény is, hogy Bánffy Dezső báró miniszterelnök, mielőtt Budapestre érkeznek, Bécsben találkozik fog B a d e n i gróf osztrák miniszterelnökkel. — A 67-es alapon álló pártok fuziójáról vagy koalíciójáról keringő hírek meg legalább is koraiak, az azonban bizonyos, hogy az augusztusi tanácskozások eredményétől függ, vajjon ősszel, vagy tavasszal írják-e ki a választásokat. Mindeme kérdések megbeszélése végett különben a jövő hét elejére minisztertanács hivatott egybe.

A járásbírók reformja. Az »Ügyvédek Lapja« szerint az igazságügyi miniszteriumban a járásbírók ügyvitelének átalakítására vonatkozó munkálatok vannak folyamatban. A reform célja egyrészt egyszerűsíteni a gyorsítást az ügyvitelt, másrészt megóvni a jogorvoslást kereső közönséget számos kezelési nehézségtől. Az új ügyvitel általánosítani fogja a jegyzőirodák intézményét, úgy hogy minden bírónak külön segédhivatala lesz. A reform ügyében szeptemberben kezdődnek a tanácskozások, a reform maga a jövő évi január 1-én fog életbelépni.

KÜLFÖLD.

A krétai felkelés. Athénből távirják: A felkelők Episkobiban Kréta szigetén, 1000 muzulmánt bekerítettek. A harc még hetfőn este is folyt. Tartja magát az a hír, hogy a forradalmi nemzetgyűlés A p o k r o n á b a n összeült, proklamálta a Görögországgal való egyesülést és ideiglenes kormányt nevezett ki, melynek elnöke Volondakis Kosteros. A görög konzul intése dacára az epitripia, mely tegnap Frében összeült, ideiglenes kormányt nevezett ki Volondakis elnöke alatt. Lezajlott a krétai nemzetgyűlés külön töredéke a Vollambaki bank megtartott tegnapi ülésében, P s i d s i p h e elnöke alatt, a ki már azelőtt is a Görögországgal való egyesülést ajánlotta. — a v e g l e g e s e g y e s ü l é s t k i m o n d o t t a.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

KOSSUTHRÓL.

— S. F. barátomnak. —

Aldjon meg az Isten, drága jó barátom,
E kis levélkéért, mit emlékül adtál;
Eszembe jutsz róla valahányszor látom
S a levélke most is szemeim előtt áll . . .

Turini levélke . . . szabad nemzet fonta
Gyászos koszoruba remegő kezével,
Könyvével himezte s áldozatul hozta
Elnyugodott atyánk keblére tevén fel.

Könyvem hullik rája, szívem bőven ontja,
Mintha velem sirna ez az egész nemzet . . .
— Megkezdett munkádnak ninesen folytatója,
Ősz apánk! az Isten nagyon korán elvett.

Most volna rád szükség. Nyulat szült a pár-
[ducz,
Köpönyegként forgat sok »hazafi« elvet,
A gazdag hazulról idegen felé húz . . .
Ősz apánk! — az Isten nagyon korán elvett

Efajult a vén sas. Fészke meggyalázott.
Korc-népek gonyolják a hazafi nyelvet . . .
Honvéd-vértől e hon csak hiába azolt?
Ősz apánk! — az Isten nagyon korán elvett

Zászlónkat ellenünk meggyujtván letépte,
E szűgyen arcunkba még ma is vért kerget,
S nines kár, a mely boszut tudna állni érte . . .
Ősz apánk! — az Isten nagyon korán elvett!

Kihez megyünk aztán lelkesedést kérni?
A halál jegével kebled rég belepte!
Ki mer még e népek új jövőt ígérni?
Hova szálltál, tüntél Kossuth Lajos lelke? . . .

Kongresszusok.

Mióta kiállításunk megnyílt, nincs az a hét, melyen kongresszus ne tartódna. Legutóbb a jegyzők tartották meg összejövetelüket! . . .

Az bizonyos, hogy községi és körjegyzők sorsa nem irigylendő állapot a roppant munkahalmaz miatt, a melylyel nem áll mindenütt arányban a fizetés.

A legtöbbje még most is természetben kapja ki fizetését, ami a mellett, hogy kellemetlen, nem is biztos rendes bevétel. Évi fizetése a legtöbbjének alig megy rá 2—400 frtra, vannak azonban természetesen olyanok is, a kik valódi jólétben vannak.

Ideje tehát rendezni a jegyzők fizetését, mint kike anyai állami s más funkció nehezedik.

Az is visszas állapot, hogy ily sok és fontos munka teherrel szemben, oly kis mérvű kvalifikáció kívántatik! . . .

Nagyon sok selejtes elem kerül ez állásba e révén, a minek súlyos következményeit első sorban maga az állam éri meg, tekintve a sok ügyet, mikre ezen hivatali közeg kiterjed. Ugyis az végrehajtói az állami rendeleteknek törvények, intézkedéseknek.

Ily sokoldalú munkálkodási körhöz több kvalifikáció szükségeltetnék, miként azt a törvény jelzi.

Követelhetni legalább a középiskola végzést! . . .

Sok helyes eszme vetődött fel a jegyzők kongresszusán, mint melyek ha az életbe is átvitetődnék, javítani fogja e sokoldalú hivatali állást betöltők sorsát.

De hogy ez így legyen kifejezzük azon óhajunkat, miszerint az összejövetelek ne csak eszméket vessenek fel, hanem azt tudják megvalósítani is.

Mi az egymást felváltó kongresszusoktól másnemű eredményeket is várunk!

R-ális intézmények alapjainak a megvetését, a melyeken azután felelőthetők lennének a közérdekek védelmére czélszerűeknek megállapított oktatók.

Mert bármily bölcsék, bármily üdvösek legyenek is azok az eszmék, miket a kongresszusok hirdetnek, bármennyire megfelelőnek is a társadalmi és nemzeti közszükségeknek azok az intézmények, miknek létesítésén ép annyi lelkesedéssel, mint tudással buzgólnak; a nemzetnek kevés haszon lehet abból, ha az eszmék csak eszmék maradnak s testet nem öltvén, intézmények formájában valósággal nem érvényesülhetnek.

Minél több az a hasznos kezdeményezés, mely a kongresszusok során annyi komoly és okos, annyi tapasztalt és gyakorlatias férfi tanácskozása mellett felmerül, annál nagyobb kár, ha ezt a sok üdvös kezdeményezés nem követi azon való odaadó munkálkodás, hogy az eszmék és tervek meg is valósuljanak.

A multban tartott különféle kongresszusok sajátos eredménytelensége megtanította arra azokat, kik most rendezgetnek nemzeti és nemzetközi tanácskozásokat, hogy a legükéletesebb tudáson, szakismereten át tapasztaláson atszüremlett bölcsességek is hatástalanok maradnak, hanem gondoskodnak arról, hogy a kongresszusi határozatok erélyes és gondos végrehajtása is megtörténjék.

Ha a kongresszusok érdemes tagjai és vezérferfiak fölvetvén eszméiket, meghozván határozataikat és megtartatván a munkálkodás dícsőségére vidám áldomásaikat, re benne gesta szétoszlának a nélkül, hogy a organumokat alkotnának a közös törekvésnek akár társadalmi, akár állami erővel leendő érvényesítésére; bizony a kongresszusoknak csak olyan ideális hatásai lesznek, a mik gyorsan szétfoszlának az események váltakozó árja mellett váltakozó hangu'athan.

A kormánynak se volna szabad megelégednie azza', hogy megbizói avagy ő maguk a kongresszusokon megjelenvén, ott egy-egy hangzatos és nagyobb szabású dekláció kivívása után ünnepelessék magukat, s többé mit se gondoljanak ennek határozataira.

A kormányra nagyon is ráfér az okos, tapasztalt, szakértő férfiak tanácsa! . . . A saját bölcsességével bizony nem sokra megy.

— Elmentél. — nem sért már a mi szivet
[repsz,
Utadra lenn ugyis elég tövis jutott . . .
Híred tövistelen, örök rózsát növeszt,
Egy hon sir fölötöd . . . hogy te ezt nem tudod!

Sorvadó levélke! elsárgult lapodon
Egész történelem csodája van írva;
Ragyogó tettei egy honalkotónak
S egy számkivetetnek temetése, sirja . . .

Aldjon meg az Isten, drága jó barátom
E kis levélkéért, mit emlékül adtál;
Eszembe jutsz róla, valahányszor látom:
S a levélke most is szemeim előtt áll . . .

Örökre adtad vón' a levélkét nekem?
— Ugy nem fogadom el . . . Mit adhatnék érte?
Ha meghalok tépd fel ruhám a keblemem
S vedd magadhoz újra . . . ott lesz a levélke . . .

Beke Ödön.

A mi Flóránk.

— Irta: Arnold Hans. —

A »Debreczen« számára fordította:

Dr. Kósa Zsigmondné.

— Ez a Flóra ugyancsak őszies — így hangzott a háziur kissé savanyu arczezal mondott ítélete, midőn Flórát, az új szakácsnét nála bemutattam.

Abban mindnyájan megegyeztünk a családfővel, hogy ez a Flóra nem járt ott, a hol a szépséget osztogatták. Olyannyira nagy volt,

hogy önkéntelen arra a gondolatra jöttünk, hogy kár neki egyszerre megjelenie, egy tekintettel végig se nézhetjük; arcvonásai szélesek és nagyok voltak, midáig azt gondoltuk hogy ez nem az igazi arca, majd adandó alkalommal leveti a rémséges méretű álarcot, hogy saját arczával leljen meg.

Sőt még fiatal se volt. Igaz, hogy nem volt oly vén, mint egy ismerősöm, kire késő eljegyzése alkalmával egy barátnője azt jegyezte meg, hogy úgy viseli magát, mintha még csak ötvennégy éves lenne.

Rövid idő mulva felfedeztük, hogy Flóránk — teljes nevével Vihar Flóra — tulajdonképen a faunához tartozott, amenyiben valóságos sarkány volt.

Ezen tulajdonsága annyiban volt kellemes, mert elődje éppen ellenkezőleg kiállhatatlan szentimentális volt.

Örökösen sirt, sóhajtozott és teljesen jogosulatlan pesszimizmussal állta:

— Az én vasárnapomon mindig esik!
A mosás végett neki átadott szennyes láttára pedig tompa jajszóval roskadt össze:

— Ó, ez a szennyes!
Ezen szomorufűz után Flóra vállalkozó szelleme valósággal jól esett.

Ebbeli sajátságát ily szavakkal jellemezte:

— Nem vagyok kényes és dolgozom, mint egy ló!

Elég biztató kilátás nyílt tehát a jövőre. Mellekesen mondva — vagy tán ez volt a fődolog — kitünően főzött, így tehát semmi

Intézményeink legtöbbje ép azért nem funkcionálhat jól és becsületesen, mert nem a hazai viszonyok alapos ismerésének a forrásából fakadt, s mert nem felel meg az igazi nemzeti igényeknek.

Az egymást fölváltó kormányoknak számos alkotása ép azért nem egyéb haszontalan kísérletnél, mert fogyatékos tudás tákolta össze a nemzeti viszonyok és sajátos igények minden ismerése nélkül.

A kongresszusok rendkívül sok becses anyagot hordanak össze, s a kormány ha akar, ebből a sok becses anyagból a nemzeti élet jövődjére messze kiható üdvös intézmények egész csoportját alkotná meg.

De ép azért, mert a kormány nem mindig veszi figyelembe a kongresszusok működését és határozatait, ezeknek maguknak kellene hatásosabb lépést tenni, — eszméik és terveik kivételére!

Mert a kongresszuson tartott beszédek és hozott határozatok az ügyet megoldás elébe még nem vihetik.

Olyan utasítással választassanak meg a választmányok, hogy állandó propagandát csináljanak a kongresszuson között határozatoknak. Ezen választmány irjon a sajtóban és a képviselőket is lássa el fölvilágosító beadványokkal; a kormánytól pedig mindegyre viziteljen, — még ha görbe szemmel is néznék.

Ily eljárással lesznek hasznai a kongresszusok tartásának, máskülönben nem!...

A beszédek és határozatok elfognak mosódnai az emlékezetből, s marad minden a régiben.

Hiszen ezeréves ünnepélyeink alatt már volt vagy két tucatsz kongresszus s lesz még ugyanannyi, hogyan maradjon meg emlékezetben a lefolyt aktus!

A még hátra lévő kongresszusok közül országos fontosságú lesz a gazdakongresszus. Tekintve, hogy Magyarország első sorban földművelő ország, s tekintve gazdáink súlyos helyzetét, mint be fog folyni a figyelem fölkeltésére.

Az unitáriusok kongresszusa, nemzetközi jellegénél fogva lesz figyelemre keltő!... Nagy számmal jelenve azon meg angol és amerikai.

De legnagyobb eseményszámba mindenestre, a különböző parlamentek képviselőinek Budapestre gyűlése fogja képezni.

Ezzel lesz a korona feltéve ezer éves ünnepélyünkre!... Európa nemzeteinek képviselői fognak a magyar hazaszeretet oltárán áldozni.

Észak, nyugat, dél, kelet kiváló férfiai, törvényhozó testületek tagjai fognak fővárosunk falai közé zarándokolni, hogy tanácskozást folytassanak.

És ezzel a kongresszusok sorozata bezárul, valamint a millenniumi ünnepélyek is lezajlottak.

Adófizetők figyelmébe.

Debreczen, aug. 12.

A városi tanács a következő közérdekű tudnivalókat teszi közhírré:

I. A folyó 1896-ik évre megállapított hadmentességidíj kivételével a földes házbirtokok után eső általános jövedelmi pótdóljajstromok a Hungáriában az adókövetők hivatalos helyiségében ezen évi augusztus hó 11—18-dik napjáig bezárólag s így 8 napi közszemlére, azon figyelmeztetés mellett tétetnek ki, hogy a megszabott adók ellen, a fenthivatolt törvény szakaszai értelmében felszólalással élhetnek, és pedig:

a) Azon adózók, kik ezen lajstromokban foglalt adónemekkel már a múlt évben voltak megróva, a lajstrom kitételének napját,

b) azon adózók, kik ezen lajstromokban megállapított adókkal az idén első ízben ro-

váltak meg, adótartozásuknak az adókönyvecskékben történt bejegyzését követő 15 nap alatt a Hungária épület II-ik emeletén 12 ajtó levő adóügyosztálynál felszólamlásukat adják be.

A hadmentességidíjoktól szeptember hó 1-ső napján esedékes és egyszerre fizetendő.

II. A z utadójében az 1890. év I. törvénycikk 23.§-a értelmében kivettelt a f. 1896-ik évre:

1. Azokra, kik állami egyenes adót 15 frton felül fizetnek, kivettelt az utadó 10 százalékkal.

2. A 15 frtnál kevesebb állami adót fizetőkre, a három kézi napszám folyó ára szerint megállapított 1 frt 50 kr minimális utadó vetetett ki.

3. A legalább két igavonó jószággal bíró és 35 frtnál kevesebb állami egyenes adó fizetőkre kivettelt egy igás napszám folyó ára szerint megállapított 2 frt 50 kr minimális utadó.

4. A törvény 25-ik §-a értelmében minden állami egyenes adót nem fizető, 18 évet már betöltött, de 60 évet még el nem ért férfi köteles utadó tartozás fejében 3 kézi napszámot váltáság lefizetése által leszolgálni, tehát az ilyenekre egyenként szinte az 1 frt 50 kr. utadó vétetett ki.

Ezen az 1896-ik évi utadók kivételi utcai lajstromaiban a Hungáriában II. emelet 14-ik ajtó, a folyó 1896-dik évi augusztus hó 11-ik napjától számítva 15 napi közszemlére kitéve vannak.

III. Különböni pénzbiroág terhe alatt, kötelesek az adózók, a d o k ö n y v e c s k é i k k i e g é s z i t é s e v é g e t t

panasz nem volt ellene és a család igen jól érezte magát.

Igaz, hogy ezt az összhangot a házi asszony csak úgy vásárolta meg, hogy összes jogairól lemondott.

Flóra dolgozott ugyan, mint egy ló, de oly csökönyös is volt, a milyen csak egy ló lehet. A konyhai dolgok felett korlátlanul uralkodott. Ő vásárolt mindent, ő határozta meg az állapotot s ha az asszony csak szerénykísérletet is tett arra, hogy valamibe beleszóljon, úgy tombolt konyhájában, mint egy förgőgég. Midőn a háziasszony, jogainak tudatában, egyetlen egyszer maga vett egy csirkét Flóra dühe nem ismert határt s mivel a szerencsétlen szárnyason semmiféle hibát sem tudott felfedezni, hát ráfogta, hogy p u p o s.

Hiába mondtuk, hogy hiszen mindegy ha pupos is, csak jó kövér es fiatal legyen, a wallkürnak akkor engesztelődött meg, mikor a háziasszony ünnepélyesen felfogadta, hogy sohasem vesz többé csirkét.

Flóra özeveg volt. Minő volt házassálete, vajjon ő verte-e meg a boldogult Vihart, vagy az őt, arról nem tudtunk meg soha semmit. Flóra egyszer, a mint burgonyasalátát készített, — a szakácsnék bizalmaspillanata rendszerint a burgonyasalátát készítés, mint a süldőleányoké egy séta a holdvilágnál — elmondá esküvőjét és következő mondattal végzé bizalmas közléseit: »A legszebb menyasszony, kit valaha láttam — én voltam.« — Ellenbizonyítékok hiányában vakon hittük.

A boldogult Vihar semmiesetre se panaszkodhatott rossz enivaló miatt és ha ez egy boldog házasság alapszabályaihoz tartozik, úgy Viharék alkalmasint mintaházasságban éltek annál is inkább, miután Flóra alapjában véve nagyon jószívű és becsületes volt.

Flóra egyik legjobb oldala volt, hogy a gyermekeket imádtá. Az »ifjurtól« egy második gimnazistától kezdve, kinek választékában remekelt, egész a piczi gagyogó babáig, kinek piskótát sütött, az egész gyermekereget balványozta, ezek pedig teljes mérvben viszonozták gyengédségét.

Ha a szülők társaságba mentek, a gyermekeknek ünnepök volt. Flóra közibéjük ült, harang és kalapácsot, vak mariskát játszott velök, vagy tánczra kerekedtek. Flóra óriási erjéhez mérten óráig muzsikás és tánczos is volt egy személyben és ordító hangján mindenféle táncdarabokat dalolt. A gyermekek annyira örültek ezen estéknek, hogy egy különösen sikerült után gyengéden tudakozódtak: »Mikor mentek ismét társaságba?«

Egészben véve Flóra mindig jókedvű volt, kivéve — ha mint ő mondotta — a »Mah« bántotta. Sokáig nem tudtuk, mi legyen az, végre kisütöttük, hogy az valami boszorkánynyomás-féle lehet, mi az embert éjszakai alvás közben támadja meg, és tőle a fulladásig szorongatja. Flórának többször voltak ily fulladási rohamai, a mikor borzasztó rossz kedvű volt. Flóra állítása szerint a »Mah« csak vasárnapon született szerencsegyermekeket kiméli meg, miután pedig a golya annak

idejében, Flóráat elég kiméltlenül szerdai napon hozta, a »Mah« sehogyse látta be, miért lenne éppen ő kiméltesebb.

Eme viaskodásai a »Mah«-val egyideig egyedüli szórakozásai voltak. Sohasem ment sétálni. Vasárnap ugyan mindig kiciczomázta magát, de csak azért, hogy a templomba menjen, vagy egy elrongyolt álmoskönyvben lapozott buzgó szorgalommal, néha egy arasznyi széles csuf csipkét borgolt, magase tudta mire való, de azért méterszámra készítette.

Annál inkább meglepett, mikor egy szombat estén a vasárnap délutánra elkéredzett, nemcsak sétálni akart menni, de még a lakásukcsot is elkérte. A házmesterék, kikkel eddig kutya-macska barátságban élt egy »kis murira« hívták meg. Természetesen ellenkezés nélkül beleegyeztünk. Flóra másnap délután buzavirág kék ruhájába öltözött, egy rembrandt kalapot merészen félrecsapott, egy pár fehér kezttyüt huzott.

A háziur vásárolta ezeket és Flóra emberfeletti erővel, nagy nyögések között huzta fel óriás kezeire.

A gyerekek tátott szájjal bámulták s hogy egész nagyvilági hölgy legyen belőle, még parfümmel locsolták. Flóra illatozva, színeiben »pompázva, büszkén lépdelt és — sajnos — nemsokára megtudtuk, minő pusztításokat vitt véghez ellenállhatatlan megjelenése.

Ugy három hétre, Flóra egész szokatlan időben lépett a ház asszonyához, szeméit le-

jelentkezni; — ugyanezért felhivatnak az adófizető lakosok, hogy miután már a folyó évi különböző adónevek előírása befejezés alatt áll, adókönyvecskéik kiegészítése végett a városi adókövető hivatalban jelentkezzenek.

IV. Az állami adók, illetékek, közmunkaváltásdíj, utadó, járda-költség, községi pótdó és legelőbér felvételére sem az adóvégre-hajtók, sem senki más, csak az illető pénztárnokok lévén jogosítva: ismét felhivatik a városi lakosság, hogy említett tartozásait egyedül a városházánál az azok beszédésére utasított pénztárnokok kezébe fizesse.

V. A vadászatra használatos lőfegyverek birtokosai fegyvereiknek köteles bejelentésére azonnal hivatnak fel, hogy a bejelentés elmulasztása esetében 10 frttől 20 frtig terjedhető bírságban, elmarasztaltatnak, akik pedig évközben lépnek adóköteles fegyver birtokába, ezt 8 nap alatt kötelesek bejelenteni.

Vége az adóhátralekások adóhátralekaik befizetésére annál inkább felhivatnak, mivel be nem fizetés esetén ellenük a legszigorubb törvényes végrehajtás fog eszközölni.

Ujdonságok.

* **Szabadságolások.** Szabó József főszámvevő 30, Véghe Gyula 2, Maróti Gyula 20, és Kulcsár József 10 napi szabadságra mentek.

* **Épület vizsgálatok.** Tikos Imre városi mérnök és Véghe Gyula II. ker. kapitány 5 épületet vizsgáltak fölül, melyek minden tekintetben megfelelnek a lakhatási szabályrendeletnek.

süté, köténye szelét gyürogeté, körülbelül úgy viselkedett, mint egy szemérmes mammuth, ki vallomásra készül.

Asszonya bátortására Flóra végre bevallá, hogy a házmesterék muriján egy fiatal emberrel ismerkedett meg, ki hajlandó volna neki ndvarolni, később pedig feleségül venni.

Kérdősködéseinkre megtudtuk, hogy az a fiatal ember negyvennyolcz tavaszt szolgált a vasutnál van alkalmazva, szóval, mivel a dolog elég szolid színezettel bírt, az udvarló ellen nem emeltünk komoly kifogást.

— Nagyon szolid fiatal ember — erős-ködött Flóra — mikor jóestét köszönt, úgy hátrakapart a lábával, mintha engem akarna bekaparni.

Ez úgy látszik Scholtz — az udvarló neve — finom műveltségéről tanuskodott, — szóval egy finom szalonképes fiatal ember lehetett.

Mindnyájan égtünk a vágytól, a jeles Scholtzot színről színre láthatni, de erre egy ideig várnunk kellett.

Egyelőre nagyon mulatni vágyó lett a mi Flóránk, kijelentette, nem látja be, miért puffogassa el czéltalanul azt a csepp fiatal-ságát.

Mi sem láttuk be és így Flóra minden vasárnap kicsipte magát, nagy garral kísért, sőt alkalomával valahol találkozhatott Scholtz-zal, ki eddig számunkra mysztikus homályba burkolódzott.

(Vége köv.)

* **Kardpárba** Véres kardpárba híre érkezett Nagy-Kállóól. Ugyanis, mint onnan lapunknak írják, B. Ö. gyógyszerész és G. A. között kardpárba volt. Az utóbbi magát doktornak nevezi, bár még diplomája nincs. — Ebből kifolyólag összeszólkkozott a gyógyszerészszel, a minek párba lett a vége, melyben G. A. karján és fején kapott nagyobb vágást.

* **Tisztek meghívása templom-ünnepélyekre.** A m. kir. belügyminiszter f. é. július hó 27-iki kelettel következő körrendelet intézte Debreczen város törvényhatóságához: »Hivatos egyházi ünnepélyek alkalmával a politikai hatóságok feladatát képezi a többi hatóságok és hivatalok meghívása. A végből pedig, hogy oly helyeken is, a hol katonai térparancsnokság nincsen, a magasabb nem tettleges állományu tisztek illeten egyházi ünnepélyeken részvételére a lehetőség megadassék, felhivom a törvényhatóságot, hogy intézkedjék az iránt, miszerint az ily helyeken az ott nem csupán átmenetileg tartózkodó nem tettleges tisztek a törzstisztektől lefelé, a politikai hatóság, esetleg a községi vagy egyházi előjáróság részéről a hivatalos egyházi ünnepélyekre meghívassanak és részükre megjelenésük esetén az első padosorokban megfelelő hely kijelöltessek.»

* **Uj tanár a h. böszörményi gimnáziumba.** A mult héten hétfőn a gymnáziumi igazgató tanács gyűlést tartott a Debreczenben megválasztott Török Péter tanár helyére Székely György z'ahillettőségű okl. tanárt, jelenleg zilahi polgári iskolai tanárt választotta meg. Az öt pályázó közül ő volt egyedül okleveles pályázó. Oklevelét 1896 jan. 6-án szerezte.

* **A munkakiállítás berekesztése.** Az iparostanonczok és segédek kitűnően sikerült kiállítását e hónap 13-én este zárják be és másnap reggel 5 órakor már megkezdik a kiállított tárgyak becsomaglását és elszállítását. Ezután a 19-en megnyitól kertészeti kiállítás installációjába fognak, mely két napot vesz igénybe. A díjak és elismerő oklevelek kiosztásának napja akkor lesz meghatározva, mikor a díszes oklevelek elkészülnek. A budapesti kiállítás az ünnepélyek csarnokában kapják meg a kitüntetések egy nyilvános, ünnepélyes aktuson, melyre az összes kiállításokat meghívják, a vidékiekhez pedig a helyi bizottság útján juttatják el a nyert díjakat. Az erre vonatkozó intézkedéseket és munkálato-kat is természetesen Micskei Endre segédtitkár végzi, ki az egész tanonczkiállítás tervező és fáradhatatlan buzgalmu rendezője volt. A berekesztésről szóló hivatalos körlevelet melyet Schmidt József igazgató írt alá, tegnap bocsátották ki.

* **Pályázati hirdetés.** A debreczeni kir. törvényszékkel egy irnoki állás betöltésére van pályázat hirdetve 3 hét lefolyása alatt.

* **Organista-kántor választás Hadházon.** Ivánka Zoltán h-hadházi organista-kántort a hőmező-várhelyi ev. ref. főgimnáziumhoz zenetanárnak választották meg. — Az így megüresedett hadházi kántori állást e hó 6-án d. e. töltötték be. Volt 11 pályázó, kik közül ötöt hívott meg az egyház a próba organázásra, természetesen az egyház költ égére, személyesen kellett megjelen-niök. A választást megelőzőleg próba organázás és éneklés tartaták a templomban, mi ek kezdetére a nagy harangot meghuzatták d. e. 10 órakor. A templomba a választó presbiteren s a közs. tisztviselőkn kívül nagy számu érdeklődő közönség gyűlt be. Szabó Lajos lelkész felhívására a pályázó kántornk előbb a CXLV. zsoltár I. versét, majd orgna nélkül a »Hall meg lélek« kezdetű halottj éneket, végül pedig organakísérettel kiki egy szabadon választott éneket játszott el orgnán, énekelve, a következő sorrendben: Németh István csegei organista, Szele János nagy-bajomi kántortanis, Jánosi Antal kar-czagi tanító, Vida Károly h-pályi kántorta-

nító s Kovács Imre furtai kántor. A pályázók közül különösebben a három utóbbi vált ki, Jánosi Antal kiválóan szép hangjával, Vida Károly pedig ügyes organajátékával s jó hangjával. — A próba kevéssel 12 óra előtt fejeződött be s a presbiterium a városháza-hoz vonult a nagyterembe, hol a választás szóbeli szavazás útján ejtett meg. A beadott 23 szavazat közül Vida Károly kapott 19 s Jánosi Antal 4 szavazatot. — Így Vida Károly, ki a mult választáskor Ivánkával szemben is komoly jelölt volt, választott meg hadházi organista-kántorrá. — Fizetése 500 forint készpénz, lakás, 2 öl fa és stóla. — Az összes fizetés 8—9 száz forintot tesz ki. — A választást délben bankett követte.

* **A szülők figyelmébe.** A debreczeni róm. kath. Theresianum felügyelősége a vidéken lakó szülőket értesíti, hogy nevezett intézetbe elemi iskolai, gimnáziumi és reáliskolai tanulók, évi 150 frt tartásdíj mellett teljes ellátásra felvétetnek. Bővebb felvilágosítást nyújt a Theresianum felügyelősége.

* **Tanítók a kiállításon.** Szatmár kir. tanfelügyelője oly sok kedvezményt eszközölt ki a vármegye tanítói részére, hogy a tömeges kirándulásra 90 tanító jelentkezett. Szatmármegye tanítói e hó 16-án este indulnak Szatmárról Bodnár György tanfelügyelő helyettes vezetése mellett s három napot töltenek a fővárosban. Ugyancsak Szatmárból e hó 18-án indul 40 óvónő és menedékház-vezető tanítónő a kiállítás megtekintésére. E csoport vezetője Kovács Eduárd, kir. tan. a Széchenyi-társulat igazgatója. Mindkét csoport külön kocsi-kban utazik s a Szatmártól tavol lakók utközben csatlakoznak s a vonaton kapják meg kedvezményes jegyeiket.

* **Igazságügyi kinevezések és áthelyezések.** A király az igazságügyminiszter elterjesztésére dr. Galánffy Jánost, a debr. kir. ítélő táblához berendelt bírósági jegyzőt az aradi kir. törvényszékhez helyezte át.

* **Disz esperes.** A szatmári ev. ref. egyházmegye Isáák Dezső és Biki Károly elnökléte alatt folyó hó 29-én a szatmári egyház tanácssteremben rendkívüli gyűlést tartott, melynek egyetlen tárgya a beteg esperes Szarka Boldizsár lemondása s az ebből folyó intézkedések megtétele. Az esperes lemondó levelét tudomásul vették, érdeméit jegyző-könyvbe iktattak. Elhatározták: továbbá, hogy a gyűlésből részvétíratot intéznek hozzá s egyszersmind megválasztották az egyházmegye disz-esperesévé. Az egyes gyülekezetekhez ugyane gyűlésből körlevelet indítottak, melyben felszólíttatnak, hogy az új esperesre való szavazataikat jövő augusztus 14-ik napjáig egyh. megyei gondnokhoz Nagy-Szekeresre küldjék be.

* **Sülyedő város.** Brúxböl, a hol tavaly egy egész utca sülyedt el és omlott össze, ma újabb szerencsétlenség hírért hozza a telegraf. Éjjel után a süppedékes területen ismét földalatti mozgás volt, melynek következtében két ház csaknem teljesen elpusztult. A környéken több ház falai megrepedtek. A vasuti üzemet Komotau felé beszüntették. Reggeli 4 óra óta a helyzet nem rosszabbodott. Hajnalban egy óra után a 378. sz. ház lakói vették észre először, hogy a ház, mely a Taschenbergen fekszik, mozogni kezd. A lakók a házat azonnal elhagyták. Reggeli három órakor ez a ház, mely a brüxi bányatársaságé, valamint Opcensky József vasuti hivatalnok háza részben beomlott. A környéken 6—7 ház falai megrepedtek. A brüxi Anna hilla tárna jelentése szerint a tárnáviszonyok, melyek az 1895-iki katasztrófát okozták, normálisak és a jelenlegi esetben tisztán lokális földmozgásról van szó, mely a mult évre nem vezethető vissza. Az Anna-hill-tárnát megvizsgálták és semmiféle változást sem találtak benne. Az állami tárnakban sem tapasztaltak semmi változást. A ma

bekövetkezett földmozgásban látszólag szünet állott be. A lakosság nyugodt. Emberéletben nem esett kár. Más baleset nem történt.

*** A városi hivatalok.** A városháza építésének elejtésével a városházán helyreállított a régi rend. A Hungária palotába talán nagyon is korán átköltöztetett hivatalok mind visszaköltöztek a régi helyükre. K ö r n e r Adolf, V e c s e y Imre, K i r á l y Gyula, H a j d u Gyula tanácsnokok, R o n c s i k Lajos, V a r g a Károly aljegyzők már visszaköltöztek a városházára. A tanácsnokok szobáit a kis tanácsteremmel együtt az anyakönyvi hivatal foglalta el, a mely ezen a révén végre elfogadható helyiséghez jutott. A Hungáriában a második emeleten most már csak a mérnöki hivatal, az adóügyosztály, az adópénztár, az utadópénztár, a katonai ügyosztály és haláleset felvételi hivatal, az első emeleten pedig az illeték nyilvántartás, a közigyám és az árvaszék maradtak. A tanács — mint értesülünk — azzal az igen helyes és a közönség kényelmét illetőleg méltányos tervvel foglalkozik, hogy az adóügyosztályt és az adópénztárakat a második emeletről az elsőre költözteti le.

Gólyapusztítás a szegedi tanyákon

Az idén nagy gólya invázió lepte el a szegedi tanyákat. A tanyák népe, az ezelőtt becézgetett madarat, melynek óvta a fészket, nagyon meggyűlölte, mivel a tapasztalat azt bizonyítja, hogy a gólya rávetette magát az apró kacsára, pulykára és csibére, továbbá mert nagyon elszaporodtak a gólyák, a rovarevő állatokat, főképp az alföldi gazda legjobb barátját, a békát roppant mértékben pusztítják, a mit pedig a rovartól elrepett növényzet sanyli meg. E miatt egyre-másra lövöldözik, pusztítják az alföldi rónaság gyönyörű rámájának diszeit, a szegény gólyákat. A kegyetlen sorsra jutott gólyák érdekében a tanyai tanítók mozgalmat indítottak.

*** A koldus Szerbia.** Köztudomásu, hogy Szerbia a csőd szélén áll, Milán régi tékozlásai és a fizetést nem kapó hivatalnokok zsarolásai folytán. Az államtönk közelgését jelzi az a legujabb hír is, hogy a szerb hadsereg husszállítói beszüntették a szállítást, — miután már hónapok óta nem kaptak pénzt. Ennek következtében a csapatok pusztán kenyérral kénytelenek táplálkozni. Valóban kíváncsi lehet Európa, hogy ez a koldus ország a mely mégis annyit beszélget magáról mikor adja be már egyszer a kulsót.

*** A vásár vége.** Nagyon sok debreczeni vásárt volt alkalmunk bejárni: megfigyelni; de még annyira csöndes, hangulatlan vásárt, sohasem láttunk, mint azt, mely a mai nappal érte véget. És mi ennek oka, nem más, mint a gabonárak hallatlan olcsósága s minden n e k m i n d e n t é r e n v a l ó p a n g á s a. Hová tűnt az az idő, mikor már két-három nappal a vásár kezdete előtt minduntalan idegen arczokkal találkozhattak a debreczeniek, kiknek kövér erszényében rakáson állottak a ropogós bankjegyek. Hová tűnt az az idő, midőn az árulók hosszú sorban raktak tüzeket s I s t e n s z a b a d e g e a l a t t v i d á m a n b o g r á c s o z t a k s z ó l t a z e n e, j a r t a a c s á r d á s a v á s á r t é r i p o r o n d o n, m e l y t ő l m é g a m e s s z e b b i m e z ő a r c z a i s h a m v a s l e t t E l t ű n t e k. M e g n e h e z ű l t a z i d ő k v i h a r o s j á r á s a f ő l t ű n t k. M a m á r m i n d e n k i m a g á n a k é l s m é g u g y i s n e h e z e n s m a h o l o a p, m i n t e g y i k m u n k a t á r s u n k s z o m o r u a n j e g y e z t e m e g a v á s á r t é r i f o n a t o s s á t r a k e g y j k é b e n a z u t o l s ó f o n a t o s i s a B r i t i s h m u s e u m b a k e r ő l s a b á m u l ó u t ó d o a k e s z a v a k k a l f o g j á k m a j d m u t o g a t n i: a 19-ik században fölkapott olyan tészta, mit alakja után «fonatos»-nak neveztek s melyet csak naplopók majszoltak a vinkó mellett.

A mi pedig a vásártér rendjét illeti semmi olyan nem történt, mely komolyabban vonta volna maguntán a rendőri beavatkozást,

csnpán egy-két 11—12 éves, ide való gyermek követett el kisebb hibát, kik még csak most kezdik tanulmányozni a «Lopás» című könyv paragrafusait.

*** Lakás-keresés.** Családapák, családanyák és serdültebb családtagok szomorú fáradtságos napokat élnek mostanában Augusztus elsején a »fertály« nevezetesen — napjában Debreczenben a szokottnál is vehemensebben tört ki az elkéseregés a modern zsarnokok, a háziurak ellen, és nyilvánult tömegtelen lakásfelmondásban. Az emberek kifogytak a türelemből, a lakásbér-csökkenés reményéről le — a háziuraknak felmondtak és aligha volt még Debreczenben olyan mozgalmas, — butorszállító kocsi által dominált november elseje, mint lesz most az ősszel. A baj csak az, hogy ha az ember a régi lakást felmondja, újat kell keresni és ezért élnek most keserves napokat a családoknak idősebb, lakáskereséssel megbízható tagjai. A lakáskeresők útja Debreczenben — valóságos kis kálvária: járni utcáról-utczára, olvasni kimeresztett nyakkal minden magasra kifüggesztet cédulát, ballagni emeletekre föl, emeletekről le — már ez is kevésbé kellemes mulatság. De amíg az ember nem talál alkalmas lakást, addig csak hagyján, addig sarkalja a remény. Az igazi szenvedés, bosszúság, elkéseregés csak akkor kezdődik — és az a legkülönbözőbb dolog — amikor az ember talál lakást, amely alkalmas volna. Mert akkor a házmester megmondja — a lakás á r á t megmondja az apró kikötéseket és kérdés-ködi a lakáskeresők magánviszonyai után. És azután akadnak vakmerő lakáskeresők, akik még alkudni is próbálnak! Ezek azt érik el, hogy a házmester minden 5 perc elmultával 40—50 forinttal »stajgerolják« az illető lakás árát... — Szomorú, keserves napok a lakáskeresés napjai, de szerencse, hogy itt is ragyog a szerencse csillaga: az, hogy a háziurak látván, hogy novemberre milyen tömegtelen sok lakás marad üresen, mégis csak engednek göggyükből. És ha ez sem következők be, akkor nem marad egyéb hátra, mint megcselekedni, a mit a hozzánk érkező sok panasos levél e, yike proponál: megalakítani a »lakásbérlok véd- és dacszövetségét«. Csakhogy e levél írója még nem ért rá a szövetség módjait is megállapítani, mert — lakást kell keresnie.

Táviratok.

Az orleansi herceg magyarral talál.

Budapest, aug. 12. (A »Debr.« ered. táv.) M á r i a Dorottya kir. hercegnő tegnap anyjával, K l o t i l d kir. hercegasszonnyal Budapestre érkezett. Velük jött F ű l ö p orleansi herceg, M á r i a Dorottya vőlegénye is. A jegyes pár ma délelőtt meglátogatta Köller utódai fenykészetű műtermének, mely tulajdonképp az udvarnak állandó fény, köpészetű műterme. A kir. hercegi jegyespár 48 állásban a lefényképezetttemagát, utczai és báli toilettekben egyaránt. Az orleansi herceg francziaul is németül beszélt, — azonban nehányszor magyarul beszédbe is belefogott s tört magyarsággal kijelentette, hogy nemsokára teljesen megtanul magyarul. Mária Dorottya kir. hercegnő folytonosan magyarul beszélt. A magas vendégek megnézték a műtermet, rendkívül tetszett nekik, különösen feltűnt a hercegnőnek Ő felsége és Klotild kir. hercegasszony előfántesontra festett arczképe.

Afrikai hőség — Amerikában.

Budapest, aug. 12. (A »Debr.« ered. táv.) New-Yorkból és Chicagoból óriási hőséget jelentenek. Az utóbbi napokban 100—120 Fahrenheit fok volt a meleg, a melynek folytán az utczákon ezrével rogytak a k ő s s z e a z e m b e r e k. Ed-

dig 226 ember halt meg napszúrásban. Az elhullott lovak feloszlásnak indult tetemei szanaszét hevernek az utcákon, nem lehet eltakarítani, mert nem mernek az emberek a napra menni. A hullakból kiáramló óriási bűz a közegészséget remlítő veszélyekkel fenyegeti.

A tárkányi rejtélyes gyilkosság.

— A tettesek elfogatása.

Debreczen, augusztus 12.

Két hete, hogy — mint annak idején megirtuk — B u n t a Ferencz, jobbmódu, fiatal tárkányi földmivest meggyilkolták éjjel a legelőn, lovai mellett.

A gyilkosságot — a melynek kapcsán a tárkányi állapotokról volt alkalmunk egy levelet közölni, amelynek tartalma valódiságát mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a viszonyokkal jobban ismerős nagyváradi lapok szösz szerint átvették, — a legsötétebb rejtély leple takarta egész tegnapi, a mikor az erőlyesen és fáradhatatlanul nyomozó csendőr-ségnek sikerült felfedezni a gyanu összefutó szála nyomán a teteseket, a véres áldozat házában a meggyilkolt ember nevében és annak szeretőjében.

Erről ad hírt most a Nagyvárad, melynek az egész környéket izgatottságban tartó rémes gyilkosságról s a tettesek elfogatásáról a következőket írják:

A tárkányi rejtélyes gyilkosságról két heti találgatások és gyanúsítások után végre lehullt a lepel. Bunta Ferencz gyilkosát ma kézrekerítette O r b á n vaskóhi derék csendőr-mester.

A kézrekerítést különösen érdekessé teszi az, hogy Orbán nem a csendőröknek sokszor imputált durva erőszakkal, hanem türelemmel és nagy tapintattal járt el a nyomozásban.

A gyilkosság és előzményei.

A véres befejezést nyert népdrama előzményei vezették rá Orbán őrmestert, hogy hol keresse a gyilkost.

Ez előzmények a következők:

Bunta Ferencznek, a kit Tárkányban mindenki szorgalmas és becsületes embernek ismert — felesége kikapó asszony volt; s noha két gyermek volt már házas életük gyümölcse, az asszony gyöngéd viszonyt kötött egy volt szolgáljával.

Megsejtette ezt a fiatal gazda; s mikor megbizonyosodott az asszonya hűtlenségéről, heves szóváltás támadt közöttük. Történt pedig a gyilkosság elkövetésének napján délután.

Az elbusult ember kiment lovaival legeltetni a mezőre.

Ott a lőörző suhancokkal beszédbe ereszkedve nagy keserűséggel mondogatta:

— N e h á z a s o d j a t o k m e g s o h a!

Látszott rajta, hogy nagy bánat nyomja a lelkét, izgatott, hogy nem leli helyét.

Végre éjjel tájban elfeküdt félre a fiuktól s bundájába burkolozva elaludt; nem ébredt fel többé. Azon mód találtak betakarózva mozdulatlanul — meggyilkolva.

Vérbe borult lejtét és arczát több fejsze-csapás tette fölismerhetlenné.

A közel hozzá alvó szolgálégyenek közül kettő fölébredve egy a sötétben föl nem ismerhető alakot látott gyors futásban menekülni arról a helyről, a hol Bunta feküdt.

A két legény oda futott a mozdulatlanul fekvő emberhez s visszaborzasztó látvány tárult elébök.

A meggyilkolt Bunta szájában ott volt még a fejsze, mely életét kioltotta. A két legény felébredése által rémes művésben megzavart gyilkosnak valószínűleg — nem volt már bátorsága tovább időzni, hogy az álkapocs esontjai közt fennakadt baltát kifeszítse az áldozat szájából; futásnak eredt, hátra hagyva gyilkoló szerszámát.

Ez a véres fejsze képezte az első gyanukat arra nézve, hogy hol keresék az éj sötétjében elmenekült, rejtélyes gyilkost.

A fejszében ugyanis a meggyilkolt tulajdonára ismertek. Ez alapon gyanúsították Bunta sógorát, majd a mezőn vele levőket, míg tegnap kiderült a való.

Szinlelt rablás.

Harmadnapra Bunta meggyilkolása után, jul. 30-án Buntané két ökröt és két lovat adott el a belényesi vásáron. Az ökrök és lovak árában kapott jó summa pénzt hazavitte s elrejtette az üveges szekrénybe.

Másnap éjjel belörték a lakásába s elvitték az elrejtett pénzt — ezt panaszolta az özvegy a csendőröknek.

Azonban az ez ügyben megindított nyomozás kiderítette, hogy az egész kirablás csak kiesztelt mese, mert az ablaktörésről megállapítható volt, hogy az ablakot belülről feszítették és törték ki és nem megfordítva. Ezen kívül az is kitudódott, hogy Buntané augusztus elején 72 forint adósságot fizetett ki egyik helybeli nagykereskedőnél.

Igy a kigondolt rablás csak arra való lett volna, hogy a gyanunak Buntánéra mind erősebben irányuló nemét másfelé terelje.

A véres fejsze által keltett gyanút tehát nem enyhítette sőt növelte a rosszul sikerült rabló történet. Ehhez járult az a falu szerte közszájon forgó hír, hogy az asszony szeretője a gyilkosság éjjelén ott aludt a menyecskénél. Ezt az elfogott szerető be is vallotta.

Kiderült az is, hogy akkor éjjel a kutyát elzárták az udvaron, a mi nem volt szokás Buntáéknál. Végül még az, hogy azon éjszaka a két gyermeket szintén, szokása ellenére más alvó helyre kvártélyozták.

A csendőrség Buntánét kedvesével együtt letartóztatta s folytatja a vizsgálatot. Az eddigi valóságokból világos, hogy az asszony és szeretője együttes megbeszélése alapján a szerető hajtotta végre a rémes gyilkosságot.

Különfélék.

Kitünő fogás. A rendőrség kitünő fogást csinált tegnap délelőtt. Egy közveszélyes csavargót fogott el éppen azon pillanatban, mikor a pipás sátorok közül setalगतott. A sátorhoz egész közel állott már és gonosz szándékát végre is hajtotta volna, — ha a rendőber óre vállára nem teszi kezét és rá nem rivall:

- A törvény nevében foglyom vagy!
- Miért — kérdezte hebegve az atyafi.
- Remegsz, ugy-e tudtam, hogy rosszban töröd fejedet. Hogy hívnek?
- Csokány Antal, szolgálatjára.
- Csokány? és te Csokány a pipasátor körül ólalkodol?
- Venni akartam egy pipát — meutegeti magát a polgártárs.
- Venni, értem, mond András és mutatoujját a homlokára teszi. . . Nagyszerű, szől kevés gondolkodás után, ha Csokány pipát akar lopni, akkor kell, hogy dohányja is legyen. Csokánynál pedig milyen dohány legyen más. . . Hová való vagy?
- Szent-Mihályra — felel a kérdezett, megütözve a rendőr különös gondolatfüzésén.
- Szent-Mihályra? Csodálatos, ma milyen jól okoskodom (?), hisz ott vannak a leghiresebb dohánycsempészek. Előre! mars!
- rivallt rá a rendőr és bekisérte a város házára.

Ott jelentette a kapitány urnak, hogy milyen jó fogást csinált, mikor egyszerre egy öreg vidéki pár lép be a kapitány ur szobájába és elpanaszolják, hogy az ő Anti fiuk eltévedt ebbe a nagy faluba, oszt még mellé hülye is az istenadta. — Az Anti fiu, mikora meghallja az édes apja panaszos hangját, ugrándozva szalad felé és a nyakába kapaszkodik.

Itt vagyok édes apám, nem tévedtem én el, csak pipát akartam vásárolni.

Nagy volt erre az öreg pár cseléd lelki öröme.

A kapitány természetesen rögtön szabadon bocsátotta a hülye fiút.

A rendőrség így fogott dohánycsempész helyett csizmadiat.

A piacról. A város éléskamrájáról is érdemes — így vásár után — nehány betűcskét papírra vetni. Hol reggelként a házi asszonyok nagy csapata gyakorolja magát az alkudozás nemes művészetében. Hol egy rakáson van vajjal a retek, muskátli-virággal a szekfűgomba, fiatal és pergő nyelvű kofa az éjmedett és meg pergőbb nyelvű kofa; im e nemzetközi területen történt ma valami.

Az egyik sarkon két fatüzi asszony ült. Vajat és tejfelt arult mind a kettő. Méltóságosan s hivatalos személyre való komolysággal közeledik feléjük a helypénzszedő. A két asszony ügyet se vet reá; csak nézik az előtük nyüzgő csapatot s egy szalmaszáll néha kipiszkalják a t-fjeles köcsögbe csapódott pókokcskákat.

A helypénzszedő megáll előtük s a tenyeréből kecsesen kínálja a helypénzjegyet.

— No! . . .

Semmi hang a megszólításra. A két asszony rá néz a hivatali személyre s nagyot ásít. Az pedig nem lukarkodik a szóval.

— Helypénzt kell fizetni itt hé, nem adjuk itt ingyen még a lélekzétvételt se, halljuk!

Az egyik asszony oda inti magához erre a haragba boruló urat s a másik asszonyra mutatva ezeket sugja a fülébe:

— Hangosabban beszéljen neki mert a szegény ott süket ám.

Aztán leül a helyére nagy nyugodtan. A másik asszony erre felugrik s a hivatalos személy fejét átnyalálva ezt kérdi:

— Mit beszélt én rólam az a — néma? Erre a helypénzszedő mindkettővel szemben állva, így vágja ki a szentencziát:

— Mivelhogy kendiek közül az egyik csak süket, a másik pedig csak néma s egyikük sem sikelnéma, a félbizonyíték kutyát se ervén, a helypénzt ki muszáj szurkolni.

Postatanfolyam Debreczenben.

— Hivatalos értesítés. —

Debreczen, augusztus 12.

A kezeskedelemügyi m. kir. miniszter ur a posta- és távirtdánál kezelési szolgálatra alkalmazandó XI-ik osztályban 500 ferintról a a 700 frtig emelkedés fizetéssel, továbbá az 1893. évi IV. tcz. által megállapított lakpénz illetményekkel javadalmazott posta és távirtda-segédtsztek kiképzésére f. évi szept. hó 15-től kezdve a nagyváradi posta és távirtdaigazgatóság kerületében a debreczeni és nyiregyházi posta és távirtda-hivataloknál hat hónapra terjedő gyakorlati tanfolyamok létesítését rendelte el.

Ezen tanfolyamokra hallgatókul felvételnek:

1. Első sorban az 1873. évi II. t.-cz. 5. § a értelmében kisebb hivatalnoki alkalmaztatásra igényjogosultsággal bíró igazolványos katonai altisztek.

2. Postamesteri, vagy kiadói minőségben szolgáló oly férfiak, kik a gimnázium, reál vagy polgári i-ko'a negyedik osztályá, vagy ezekkel egyrangú más iskolák megfelelő osztályait elvégezték.

3. Ugyanazon iskolai előképzettséggel bíró és 18-ik életévüket meghaladott más férfi jelentkezők; végül, ha ily pályázók kellő számmal nem találkoznak:

4. A fenti iskolai előképzettséggel bíró 16-dik életévüket betöltött ifjak is.

A felvételre megkivántatik továbbá annak igazolása, hogy a folyamodó

- a) a 35-ik életévet még nem haladta túl;
- b) magyar állampolgár, c) a magyar, illetve ha horvát, szlavonországi illetőségű, a horvát nyelvvel szóban és írásban teljesen bírja, d) feddhetetlen életű, e) a posta és távirtda szolgálatra testileg is teljesen alkalmas, mely körülmény közhatalosági orvosi bizonyítvánnyal igazolandó.

A tanfolyam hallgatói, beiratási és tandíj fejében tíz (10) forintot kötelesek fizetni s e díj lefizetése alól csak az igazolvánnyal bíró katonai altisztek mentetnek fel.

A tanfolyam szabályszerű bevégezése és az előirt szakvizsma tétele után a hallgatók posta- és távirtda-segédtszti állásra nyernek képesítést, illetve a posta és segédtszti jelölték létszámába vétetnek fel s tanusítandó magatartásuk és hasznavehetőségükhöz képest nevezetnek ki segédtszteké, a 4-ik pont alatt említett hallgatók azonban kineveztetésére csak 18-ik életévük betöltése után számíthatnak.

Felhívom mindazokat, kik ezen tanfolyamokba belépni óhajtanak, hogy sajátkezűleg irt, születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal kelően felszerelt kérvényüket f. évi augusztus hó 31-ig és pedig a már közszolgálatban állók rendes előjárásuk után, a többiek pedig az illető szolgabíró, vagy polgármester közvetítésével a fentebb említett tanfolyam helyére nevez illetékes posta- és távirtda-igazgatóságnál nyujtsák be.

Programmbeszéd.

(Kuplé.)

(Énekelté a nagyváradi népiúnepen V i d o r Dezső a kolozsvári nemzeti színház tagja.)

Tisztelt urak és polgártársaim
Bizalmuk köszönöm,
Hogy jelöltük én vagyok
Még a nap is szebben ragyog
S látom nagy az öröm,
Megvallom, régen vágytam már nagyon
E mandátumra én,
És ez kérem nem csoda,
Mert képviselő lenne ma
Minden szegény legény.
(Minden óhajtasukat
Most csak terjeszszék elém,
Elvem hogy éljen a felséges nép
S főkép, hogy éljek én)
Vivát!

Első dolgom lesz, tisztelt hölgyeim
A lányok nagy baja,
Mert olyan törvényt rendelék
Rögtön házassodjék meg
A férfiak java.
A szegény lánynak adjon, hogyha nincs
A kormány hozományt,
A kauczióknak vége,
Hogy megdőlhesen végre
Sok csinos lajdinánt.
(Minden óhajtasukat
Most c-ak terjeszszék elém,
Elvem, jó férjet kapjon minden lány,
Azért — itt vagyok én!)
Vivát!

A férjekről is gondoskodnám én,
Mert rá bírnám a nőt,
Hogy egyszer minden héten
Az asszony is adjon szépen
Neki egy kimenőt,
És ilyenkor a férjeknek szabad
A cigány és a bor,
Lumpolni mind elmehet
És raggelig hangos lehet
A szép Rózsabokor.
(Minden óhajtasukat
Most csak terjeszszék elém.
Elvem, hogy a férj szeresse asezőnyát,
A mint szeretném én!)
Vivát!

Az államnak: sok pénzre hogy legyen,
Behoznék új adót,
Ha petykál a sok asszony,
Hát biz' ingyen ne mulasson:
Fizessen porciót.
És annyi nyeltes asszonyság van ma
Higyjék meg én nekem,
Hogyha minden pletyka után
Egy korona jár csupán,
Nagy a jövedelem!
(Minden óhajtasukat
Most csak terjeszszék elém,

Elvem, hogy hallgasson el az anyós
S szünnék a sok regény.)
Vivát!

A rendőrségnek mostani baján
Gyorsan segítenék,
Ki a haragot szítja
És a rendőrséget szítja
Akad mostan elég.
Én hát azt rendelném el, hogy a ki
Rendőr ellen megyen.
Arra követ vessenek
És verje azt az Isten meg,
Hogy közrendőr legyen.
(Minden óhajításukat
Most csak terjesszék elém.)
Elvem, hogy hát rördnek muszály lönyyi
Városban és megyén)
Vivát!

A kormány a mai siker után
Egy új állást kreál
Minden multság feje
És fő, — legfőbb minisztere
Lesz Mezey Mihály
Mert láthatják azt, tisztelt uraim,
Hogy nincs párja neki
És Mezey Mihálytól
Tanulhat a Tiszántul,
Bárhogy támad neki
(Minden óhajításukat
Most csak terjesszék elém.)
Elvem, hogy eljen Mezey Mihály
S főképp hogy éljek én.)
Vivát!

Első dolgom lesz tisztelt hölgyeim,
Igérem, megteszem,
Kiviszem a tanácsom,
Hogy a Körös sétányon
Eleg sok pad legyen.
S ezért aztán hálás lesz majd nagyon
Sok ifju ki bevül,
Mert mondhat egy pár bókot,
S rabolhat egy pár csókot,
Mig a gardedám ül.
(Minden óhajításukat
Most csak terjesszék elém.)
Elvem, éljen a szerelmes lány,
S főleg, hogy éljek én.)
Vivát!

Fehér Dezső

Gyámolitsuk a vakokat!

— Felhívás adakozásra —

Debreczen, aug. 12.

A vakok országos intézetének vezetése és a belügyminiszter pörfogása mellett mozgalom indult meg a kitanult vakok gyámolítása céljából alap teremésére. A mozgalom egy bizottság vette kezébe, melytől a következő felhívást kaptuk, melyet annak jelzése mellett, hogy az adományokat szerkesztőségünk is szívesen közvetíti, az alábbiakban szöszertint közlünk:

A m. kir. belügyminiszterium 65548/1896. VII. sz. rend. engedélyezve.

293 sz.

Mélyen tisztelt Cimed!

Engedje meg a m. tisztelettel alulírottaknak, hogy most, midőn hazánk az ő fennállásának ezredik évét nemzetünk nagyságához méltó pompával s a hazafias kebel felmagasztosult lelkesedésével üli, a Mindenható örök irgalmasságába és az emberek soha ki nem merülő könyörületességébe vetett s ép ezért meg nem csalatkozó bizalommal fordulhassunk a hazának, a haza polgárainak s azok valódi érdekeinek szeretetétől átmelegített emberbaráti keblekhez, annak a végtelen jószágú Mennyei Atyának nevében, a ki minket jó és balszerencse között ezer évig megtartott ama szent hazai földön, melyben a nemes tettek árán

nagyratörő annyi jeles őseink áldott hamvai porladoznak.

Nagygyá, dicsővé tenni a hazát, boldoggá tenni annak lakóit — ez képezheti a második évezred elején minden valódi honfikebelnek legigazabb óhaját, legszebb feladatát. Minden polgárnak meg kell ezt értenie és mindenkinek ott kell hatnia és alkotnia, ahova az Isteni gondviselés oda állította.

Engedje meg ennél fogva Mélyen tisztelt Cimed! hogy kötelességünkön kívül következőleg olyan ügyben szólaljunk fel és indítsunk mozgalmat, mely ügyet még eddig csak azért nem részesített a nagy közönség méltó figyelmében, minthogy felőle kellőleg tájékozva nem volt.

A statisztika hazánk 20 ezer vak lakója közül 5 ezerre teszi a tanköteles vak gyermekek számát, kiknek képzésére és nevelésére még eddig az országban egymagában áll a vakok bpesti orsz. intézete, az idén épen ke-rek 100 növendékkel s a nem ismert s ezért elhanyagolt ügy továbbfejlesztésére csekélyszámu és alkalmatlan helyiségekkel. A többi 4900 tanköteles vak gyermek felnő s a társadalomnak terhet képez, önmagára nézve pedig nem kapja meg a társadalomtól azt, a miben neki mint öncézának művelt államban részesülnie kell, a miben valamennyi más polgártársa részesül — nem kap oktatást és nevelést.

És még szerencsésnek mondható hazánkban az a vak, a kinek szülői vagy rokoni körében, bár ekkor is önmagába temetkezve, csak az a baja, hogy világtalansága mellett még szellemi vakussággal is sújtatik.

Mily holdog ez a vak, ahhoz képest, a kit a vakuságon kívül még a kenyér vagy ruha hiánya, avagy a hajléktalanság keservei is gyötrennek! Mennyivel boldogabbak az ilyen vaknál az égi madarak vagy a földnek oktatlan állatai, a kiknek számára mindenkor fel van terítve az Urnak bőséggel telikakolt asztala!

Pedig édes hazánk legtöbb vakjának ilyen sors jutott osztályrészül. Ott találjuk őket a mulató, vagy ajtatoskodó tömegek között a templomajtóban, az utcasarakon, vagy utszéken ülve, valamely elzúhott egyéniség gondozására bízva; ott a hol a kedélyek a mindennapinál ünnevényesebb vagy malasztosabb hangulatban vannak: ott iparkodnak szegények! magukra vonni a figyelmet, meg-lágyítani a jötekonkodásra ilyenkor csak a tömegre való tekintetből is fogékonyabb és hajlandóbb szíveket és elméket. — Mondjuk ki röviden (hiszen sokan még természetesen is találják): hazánkban a legtöbb vaknak koldulnia kell téksóktól kézen vezetve, hogy végig szenvedhesse ayomorra telt életét.

Nem tudjuk elég hűek-e eme nagyon is rövid körvonalok, melyeket a vak helyzetének megközelítő ecsetelésére imitt haszná-lunk.

(Vége köv.)

CSARNOK

Hullámok közt.

Regény két kötetben.

Irtá: CSENGEY GUSZTÁV.

Második kötet. 137

A végszámadás.

(Folytatás.)

A golyó úgy szétördta arcát és hemlokát, hogy senki sem ismerte volna meg. Arra járó emberek megtalálták a holttestet s bevitték a közel faluba. Magyar falu volt s a honvédtisztnek vélt halottat nagy kegyelettel temette el.

Azóta minden év tavaszán kijárnak sírházhoz a falu ifju leányai és megkoszorúzzák. És senki abban a faluban menyasszonynya nem

lehet addig, míg a kegyelet szép adóját le nem rötta, míg egy koszorut nem akasztott a honvédtiszt sírkereztjére . . .

Kívánhatott-e szebb, kedvesebb sírhelyet? Nyugodjanak békében porai! . . .

Három kép.

Hosszu, szomorú évek multak el. . . Az idő nagyot fordult. A magyar nemzet kiszenvette rabságát és többé nem árva: a gondviselő Isten adott neki anyát, szepet, dicsőt, kinek fenkölt lelkétől egy ország, egy birodalom nyeri glóriáját — és jót, kinek szívetől milliók melegszenek, boldogulnak . . .

Oh, él a magyarok Istene! . . .

Három képet mutatok nektek. — Jertek velem.

. . . Gyönyörű őszi nap mosolygott földön és égen.

A földre piros-sárga falevelek hullongtak alá a csendes szellő ringatása közben, az égen pedig vándor felhők bolyongtak lassu hullámzással.

A vándormadarak is utra keltek már földön és égen. Az égiek most vonulnak ki jó Magyarországból s mennek más hazába, melegebb helyen fészkelni, a földiek pedig most vonulnak be Mártonfalvára, maguké! hozván melegeit régi fészük számára kebleikben.

A haza visszanyerte bujdosóit és a bujdosók otthonukat . . .

A harangok zúgnak, ünnepi ruhába öltözött nép hullámszik a kastély előtti térségen.

A régi uraság ifju ivadéka! térnek vissza ős birokukba . . . Olyan boldog minden ember, úgy mosolyog minden arc, mint maga a szép ragyogó természet! . . .

Már hallatszik messziről az „éljen“ rivalgás és mindig közelebb jó az, midőn a távoltság porából kibontakoznak az érkező hirtök . . .

A harangok zúgnak . . . A nők kendőiket lobogtatják, a férfiak kalapjaikat csóválják . . . Az őszi virágok tarka zápora borította el az utat, természetes szényegyet képezve a kastélyig, mely újra fölépítve teljes díszében áll s melynek kapujában a helység előjárói élőkön a lelkeszszel, és a vidék értelmisége, a régi jó ismerősök várnak derült arcokkal, esillogó szemekkel . . .

És midőn a hirtök a kapu elé érkeznek, midőn az imadásig szeretett család tagjai kiszállnak, hogy rohannak feljűk . . . hogy reszket minden szó az ajkon . . . hogy folyóak a könnyek végig az arcokon! . . .

. . . Isten hozott! . . . Isten hozott! . . .

. . . Itthon vagyunk! . . .

Oh áldassék az ur neve mindörökké! . . .

A csárda áll még, hol Malvine kiszenvedett.

De mi támadt körülötte?

Egy édenkert, melynek közepén egy különös, ellentétes hatása van a szemlélőre annak a rozzant esárdának.

(Folyt köv.)

Nyilttér.

A karlsbadi vízzel végzett kurák alatt, valamint utókura gyanánt, ugy ezen víz, valamint egyéb ásvány vizek használata után: a

MATTONI-FELE
GISSHÜBLER
legnagyobb gyógyos
SÁVANYU-KÚR

Ittenleg már általánosan van alkalmazásban. Reudeniur (de thermis, Carlsbadensis tractatus) ugy nyilatkozik, hogy a Giesshübler savanyukut Karlsbad dícsőségére szolgál, s hogy e hely forrásainak gyógyhatását fokozza (Lochner) udvari tanácsos monográfiája (Giesshübler) (Machteinról.)

Nagyságos Szabó Lajos
új-létai szőlőtelepének
 „szőlő” termés-szállítása, illetve
 eladása megkezdődött.

A legkorább érő
 Madlein csemege szőlő
 Ko. 40 kr.

Tisztelettel
LEIDENFROST ÁRMIN,
 fűszer-; csemegeárú-kereskedő.

ELSŐ DEBRECZENI

paplan-gyár

Debreczen, Széchényi-utca.

Paplanok, madráczok

mérték szerint

gyorsan és pontosan elkészítetnek.

6983
 1896.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről közhírré tetetül, miszerint a város tulajdonát képező következő földek u. m:

1. A Baranyi-féle ház 22 hold és 864 négyszög öl ondódi föld 6 évre.
2. A Bika-, Lázár-, Kőncz- és Farkas-féle házak u. m. 35 hold és 800 négyszögöl ondódi föld 6 évre.
3. A Vay-ház utáni 15 $\frac{1}{2}$ hold ondódi föld 6 évre.
4. A Hatvan-utcai vásártéri vasuti állomás mellett fekvő s faraktáru használt 1 hold és 600 négyszög öl föld 6 évre.
5. A Hatvan-utcai salétrom hely ugynevezett Permete föld 1 hold 600 négyszögöl föld 6 évre.
6. A belvárosi kised óvó telke után kiosztott 5 hold 850 négyszög öl ondódi föld 3 évre a városi nagyteremben folyó 1896. évi augusztus hó 26-ik napján szerdán d. e. 9 órakor nyilvános árverésen, a város számvevő hivatalánál megtekinthető feltételék mellett haszonbérbe fognak adatni.

Miről az árverelni óhajtok azzal értesítetnek, hogy a feltételekbe kiírt kikiáltási árak 10%-át bánatpénzül az árveleltető küldöttség kezéhez készpénzben letenni tartoznak.

A Városi Tanács.

Tekintettel a közeledő vetési időnyre — van szerencsénk ajánlani
 szavatolt tisztaságu

(a csehországi Thomasművekből eredő)

a legmagasabb díjakkal
 kitüntetett

Thomasfoszfátlisztet

szavatolt 15—20% citrátban oldható foszforsav tartalommal és 80—100% porfinomsággal

Felülmulhatatlan, minden talajra alkalmas trágyaszer különösen sovány talajok javítására, kitűnő hatásu az összes gabbaneműek, kapás és olajnövények, lóhere és luczerna, szőlő, komló és kerti veteményekre, kiváltképen a rétekre.

Legjobb, leghatásosabb és legolcsóbb foszforsavtrágya, tekintettel hatásának tartósságára felülmulja az összes szuperfoszfátokat.

A citrátban oldható foszforsav tartalomért szavatosságot vállalunk, netán hiányzó mennyiséget megtérítünk. — Árjajánlatokkal, szakmunkákkal és egyéb felvilágosítással a legkészségesebben szolgálunk.

a csehországi Thomasművek eladási irodájának vezérképviselője
 a magyar korona országainak területén

Kalmár Vilmos Budapest, Erzsébet-körut 34. szám.

„ISTVÁN” GÖZMALOM LISZT
 gyártmányainak raktára.

ÚJ CZÉG.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Rosenthál Dániel urnak régen fennállott

fűszer- és liszt üzletét

átvettük s azt

ROSENTHÁL DÁNIEL és FIAI

törvényszékieleg bejegyzett czégünk alatt fogjuk tovább folytatni.

FÜSZER-, LISZT-, CSEMEGE-

és gyarmatáru üzletünket

tetemesen megnagyobbítottuk s a kor kívánalmainak megfelelőleg úgy rendeztük be, hogy

nagyban és kicsinyben

mindenkor a legmérsékeltebb árszámítás mellett szolgálhatunk. Főbb czikk-ink:

Czukor, Kávé, Rizs, Petroleum,
 császárolaj, thea, rum, thea-sütemény, francia és magyar Cognac, pezsgő, peccsenye és asztali borok, valamint

minden fűszerárut

csakis elsőrendű czégektől szerezzük be, és tartjuk folyton friss minőségben raktáron.

A n. é. közönségnek a régi czég ránt tanusított pártfogását kérjük az új czégre átruházni azon i éretünk ellenében, — hogy m. t. vevőink meglegedését úgy ár, mint az áru tekintetében kiérdemelni főgyekezettünk leend.

Tisztelettel

Rosenthál Dániel és Fiai,

Kenyérpiacz- és Csapó-utca sarkán.

Naponta friss élesztő.